

Abril 2020 num. 100

INFORMACIÓ ESPECIAL SETMANA SANTA

Tots els actes seran retransmesos en directe, a través de YouTube

[podeu accedir a aquest canal des de la web de la parròquia – www.santaagnes.com](http://www.santaagnes.com)

DIUMENGE DE RAMS: *Jesús entra a Jerusalem a cavall d'un ase i es aclamat per la gent que l'aclama.*

- **Nosaltres ho celebrarem a PORTA TANCADA a les 12h00**

DIJOUS SANT: *Aquesta tarda comencem el Tridu Pasqual celebrant l'Eucaristia que és com una anticipació del que viurem en dies propers. Jesús ens deixa el pa i el vi que seran la seva presència per sempre enmig de la comunitat.*

- **Nosaltres, A PORTA TANCADA, commemorarem la cerimònia del SANT SOPAR a les 19h00.**

DIVENDRES SANT: *Jesús mor a la creu. Nosaltres, avui, corpesos i agraits commemorarem la seva passió per omplir-nos de la gràcia que brolla d'aquesta creu i per demanar que aquesta gràcia ompli el mon sencer*

- **Nosaltres, A PORTA TANCADA, resarem el VIA CRUCIS a les 10h30 del matí, i l'Acció litúrgica de la "MORT DEL SENYOR" a les 17h00**

DISSABTE SANT: *Es el dia del silenci, el dia per estar a prop del sepulcre de Jesús compartint el dolor i alhora la confiança. Com Maria, la seva mare, i com totes aquelles dones que el va acompanyar al llarg de la seva vida.*

- **La Vetlla Pasqual, també A PORTA TANCADA, la celebrarem a la Parròquia a les 19h00.**

DIUMENGE DE PAQUA: **CRIST HA RESUSCITAT !!**, ho celebrarem amb la missa Pasqual **A PORTA TANCADA** el diumenge a les 12h00

La Pasión de Jesús, Pasión del mundo

La pasión de Jesús es un acto de escucha silenciosa, en ella las palabras sobran, como también sobran las palabras ante cualquier muerte. Una contemplación y un silencio que no son indiferencia. Al contrario, son implicación y proximidad ante un hecho doloroso y que cuesta de comprender.

El silencio, la contemplación de situaciones difíciles de asumir, nos puede conducir a replantear nuestra vida a la luz de la fragilidad que la muerte pone de manifiesto.

La Pasión de Jesús se hace actual cuando en ella contemplamos, resumimos, todas las pasiones de nuestro mundo, cuando en ella vemos todas las muertes que todavía no tocaban, cuando en ella vemos los hombres y mujeres que nos están dejando, o que están sufriendo las consecuencias de la Pandemia que padecemos.

Solo si contemplamos la pasión y la muerte de Jesús con ojos actuales, nuestro corazón será capaz de abrirnos a los demás, de hacernos misericordiosos con los que nos rodean, con todos los que a nuestro alrededor también participan de la Pasión del mundo.

HORARI DE MISSES I SERVEIS

En aplicació del decret d'estat d'alarma i tancament dels centres de culte queden sense efecte tots els serveis i i horaris normals de misses.

Mentre duri aquesta situació els únics horaris de culte, **A PORTA TANCADA**, i retransmesos pel canal Youtube de la Parròquia son:

- Els dies **FEINERS**, a la parròquia es celebraran dues misses diàries, a les 11h00 del matí, en català, celebrada per Mn. Josep Ramon i a les 20h15 del vespre, en castellà, celebrada per Mn. Beto.
- Els **DIUMENGES** es celebrarà una única missa a les 12h00
- Les celebracions del **TRIDU PASQUAL** s'ajustaran als horaris anunciats al principi d'aquest Full Parroquial.

En el cas de voler demanar alguna intenció particular per a les misses que es celebrin aquets dies, podeu fer-ho al telèfon de la Parròquia 932 00 29 16 o a l'adreça de correu electrònic parroquia@santaagnes.com

ADORACIÓ AL SANTÍSSIM i ROSARI

de dilluns a divendres feiners a les 19h00

Mentre durin les mesures del estat d'alarma es podrà seguir pel canal Youtube de la Parròquia Santa Agnès

AGENDA ABRIL 2020

<p><u>Dijous, 2 d'abril</u> Sant Francesc de Paola</p>	<p><u>Divendres, 3 d'abril</u> Primer divendres de mes 19h00> Via Crucis quaresmal A PORTA TANCADA (Youtube)</p>
<p><u>Diumenge, 5 d'abril</u> Diumenge de Rams 12h00 Missa del Diumenge de Rams A PORTA TANCADA (Youtube)</p>	<p><u>Dijous, 9 d'abril</u> Dijous Sant 19h00 > Celebració del Sant Sopar A PORTA TANCADA (Youtube)</p>
<p><u>Divendres, 10 d'abril</u> Divendres Dant 10h30> "Via Crucis" comentat A PORTA TANCADA. (Youtube) 17h00> Acció litúrgica de "La Mort del Senyor" A PORTA TANCADA (Youtube)</p>	<p><u>Dissabte, 11 d'abril</u> Dissabte Sant El temple romandrà tancat tot el dia 19h00> Vetlla Pasqual A PORTA TANCADA (Youtube)</p>
<p><u>Diumenge, 12 d'abril</u> DIUMENGE DE PASQUA 12h00 Missa Pasqual A PORTA TANCADA (Youtube)</p>	<p><u>Dilluns, 13 d'abril</u> DILLUNS DE PASQUA Festa civil Misses, a porta tancada, com els dies feiners</p>
<p><u>Diumenge, 19 d'abril</u> 2ⁿ DIUMENGE DE PASQUA 12h00 Missa Pasqual A PORTA TANCADA (Youtube)</p>	<p><u>Dijous, 23 d'abril</u> Sant Jordi, patró de Catalunya Misses, a porta tancada, com els dies feiners</p>
<p><u>Diumenge, 26 d'abril</u> 3^r DIUMENGE DE PASQUA 12h00 Missa Pasqual A PORTA TANCADA (Youtube)</p>	<p><u>Dilluns, 27 d'abril</u> Mare de Déu de Montserrat Patrona de les diòcesis catalanes Misses, a porta tancada, com els dies feiners</p>

Extracte del DECRET de la Congregació per el Culte Diví, del 19 de març de 2020, Relatiu a la Setmana Santa

El Dijous Sant, a les esglésies catedrals i parroquials, en la mesura de la possibilitat real establerta per aquells a qui competeix, els sacerdots de la parròquia poden celebrar la *Missa de la Cena del Senyor*. Es concedeix excepcionalment a tots els sacerdots la facultat de celebrar en aquest dia la Missa sense poble, en un lloc adequat. El lavatori dels peus, que és facultatiu, s'omet. Al final de la *Missa de la Cena del Senyor* s'omet la processó i el Santíssim Sagrament es reserva en el sagrari.

El Divendres Sant, a les esglésies catedrals i parroquials, en la mesura de la possibilitat real establerta per aquells a qui competeix, el Bisbe o el rector celebrarà la Passió del Senyor. A la Pregària universal, el Bisbe diocesà s'encarregarà d'establir una especial intenció pels malalts, els morts i els qui ha sofert alguna pèrdua.

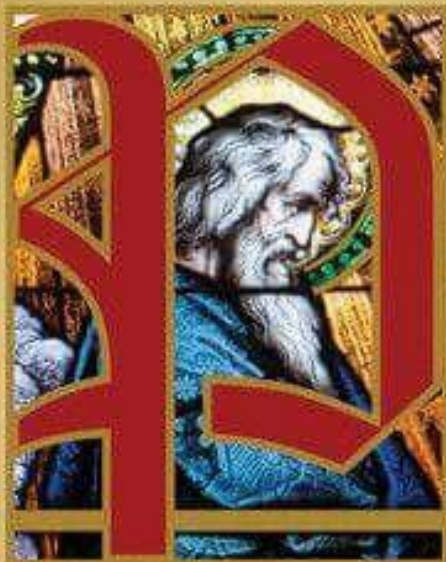
Diumenge de Pasqua. Vigília Pasqual: aquesta se celebra només a les esglésies catedrals i parroquials, en la mesura de la possibilitat real establerta per aquells a qui competeix. Per a l'inici de la vigília o lucernari s'omet el foc, s'encén el ciri i, omesa la processó, es fa el pregó pasqual (*Exsultet*). Segueix la «Litúrgia de la Paraula». A la «Litúrgia baptismal» només es renoven les promeses baptismals. Seguidament se celebra la «Litúrgia eucarística».

Les expressions de pietat popular i les processons, que enriqueixen els dies de la Setmana Santa i del Tridu Pasqual, segons el parer del Bisbe diocesà, podran ser traslladades a altres dies convenients, per exemple, el 14 i 15 de setembre.

Podeu accedir al canal Youtube de la Parròquia des de la web de la parròquia:

www.santaagnes.com

Pater noster

qui es in caelis
sanctificetur

Nomen tuum. Adveniat
Regnum tuum, fiat voluntas
tua, sicut in caelo et in terra.

Panem nostrum
quotidianum da nobis
hodie, et dimitte nobis
debita nostra sicut et nos
dimittimus debitoribus
nostris. Et ne nos inducas
in tentationem, sed libera
nos a malo. Amen

CATEQUESI SOBRE EL PARENOSTRE

5. Abbà, Pare! ¹ ²

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuant les catequesis sobre el parenostre, avui partim de l'observació que, en el Nou Testament, la pregària sembla voler arribar a l'essencial fins concentrar-se en una sola paraula: Abbà, Pare.

Hem escoltat el que escriu sant Pau en la carta als Romans: «Vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: "Abbà, Pare!"» (8,15). I als Gàlates l'Apòstol els diu: «I sabem que som fills perquè Déu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: "Abbà, Pare!"» (Ga 4,6). Torna dues vegades a la mateixa invocació, que condensa tota la novetat de l'Evangelí. Després d'haver conegut Jesús i escoltat la seva predicació, el cristià ja no considera Déu com un tirà que fa por, ja no té por sinó que sent florir en el seu cor la confiança en ell: pot parlar amb el Creador anomenant-lo «Pare». L'expressió és tan important per als cristians que sovint s'ha conservat intacta en la seva forma original: «Abbà».

És estrany que en el Nou Testament les expressions aramees no siguin traduïdes al grec. Hem d'imaginar com si en aquestes paraules aramees hagués quedat «gravada» la veu de Jesús mateix: han respectat l'idioma de Jesús. En la primera paraula del parenostre trobem immediatament la novetat radical de la pregària cristiana.

No es tracta només d'utilitzar un símbol — en aquest cas, la figura del pare— vinculat al misteri de Déu; es tracta en canvi de tenir, per dir-ho així, tot el món de Jesús abocat en el propi cor. Si fem aquesta operació, realment podem pregar amb el parenostre. Dir «Abbà» és una cosa molt més íntima, més commovedora que dir senzillament a Déu «Pare». Per això algú ha proposat traduir aquesta paraula aramea original «Abbà» per «Papa» o «Papà».

En comptes de dir «Pare nostre», dir «Papà, Papa». Nosaltres continuem dient «Pare nostre», però se'ns convida a dir amb el cor «Papa», a tenir una relació amb Déu com la d'un infant amb el seu pare, que diu «papà» i diu «papa». De fet aquestes expressions evoquen afecte, evoquen calidesa,

¹)Papa Francesc – Audiència General del 16 de gener de 2019

²)Document de la Conferència Episcopal Tarraconense

alguna cosa que es projecta en el context de l'edat infantil: la imatge d'un infant completament envoltat per l'abraçada d'un pare que sent una infinita tendresa per ell. I per això, estimats germans i germanes, per pregar bé, hem d'arribar a tenir un cor de nen. No un cor autosuficient: així no es pot pregar bé. Com un nen als braços del seu pare, del seu papà, del seu papa.

Però segurament són els Evangelis els que ens introdueixen millor en el sentit d'aquesta paraula. Què significa per a Jesús aquesta paraula? El pare nostre agafa significat i color si aprenem a resar-lo després d'haver llegit, per exemple, la paràbola del pare misericordiós, en el capítol 15 de Lluc (cf. Lc 15,11-32). Imaginem aquesta pregària pronunciada pel fill pròdig, després d'haver experimentat l'abraçada del seu pare que l'havia esperat tant de temps, un pare que no recorda les paraules ofensives que ell li havia dit, un pare que ara li fa entendre senzillament com el trobava a faltar. Aleshores descobrim que aquelles paraules cobren vida, prenen força. I ens preguntem: «¿És possible que tu, o Déu, només coneguis l'amor? No coneixes l'odi?» «No» —respondria Déu— «jo només conec l'amor. «On tens tu la venjança, la reclamació de justícia, la ràbia pel teu honor ferit?» I Déu respondria: «Jo només conec l'amor.»

El pare d'aquella paràbola té en la seva manera de fer alguna cosa que ens recorda molt l'esperit d'una mare. Especialment són les mares les que excusen els seus fills, els cobreixen, no interrompen l'empatia en les seves relacions, continuen estimant, fins i tot quan ells no mereixen res més.

N'hi ha prou amb evocar aquesta única expressió —Abbà— perquè es desenvolupi una pregària cristiana. I sant Pau, en les seves cartes, segueix el mateix camí, i no podria ser altrament, perquè és el camí ensenyat per Jesús: en aquesta invocació hi ha una força que atrau tota la resta de la pregària.

Déu et busca encara que tu no el busquis. Déu t'estima, encara que tu t'hagis oblidat d'ell. Déu veu en tu una bellesa, encara que tu pensis que has malbaratat inútilment tots els teus talents. Déu és no sols un pare, és com una mare que no deixa mai d'estimar la seva criatura. Per altra banda, hi ha una «gestació» que dura per sempre, molt més enllà dels nou mesos de la gestació física; és una gestació que engendra un circuit infinit d'amor.

Per a un cristià, pregar és dir senzillament «Abbà», dir «papà», dir «papa», dir «pare» però amb la confiança d'un nen.

Pot ser que nosaltres també caminem per camins allunyats de Déu, com li va passar al fill pròdig; o caiem en una soledat que ens fa sentir abandonats en el món; o bé, encara, cometem errors i quedem paralizats per un sentit de culpa. En aquests moments difícils, també podem trobar la força de pregar, tornant a començar amb la paraula «Pare», però dita amb el sentit tendre d'un nen: «Abbà», «Papà». Ell no ens amagarà el seu rostre. Recordeu-ho bé: potser algú tingui coses dolentes dintre seu, coses que no sap com resoldre, moltes amargors per haver fet això i allò... Ell no amagarà el seu rostre. Ell no s'amagarà en el silenci. Tu digues-li «Pare» i ell et respondrà.

Tu tens un pare. «Sí, però jo sóc un delinqüent.» Però tens un pare que t'estima! Digues-li «Pare», comença a pregar així, i en el silenci et dirà que no t'ha perdut mai de vista. «Però, Pare, jo he fet això...» «No t'he perdut mai de vista, ho he vist tot. Jo he estat sempre allà, a prop teu, fidel al meu amor per tu.» Aquesta serà la resposta. No us oblideu mai de dir «Pare». Gràcies.

